

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪೂಜೆ ದೀಪಾವಳಿಯ ಒಂದು ಭಾಗ. ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನ ಈ ಕಲಾವಿದರು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ ಮಣ್ಣಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತ, ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಸಾಯನಿಕದ ಹುಡಿ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಪಟಾಕಿಗಳು ಬಿಡಿಸುವ ಹೂಚಿತ್ತಾರ ಹಾಗೂ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಓಡಿಸುವಂಥ ಸದ್ದು, ಆತನ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆವೆ?

ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರ 'ನನ್ನ ಹಣತೆ' ಕವಿತೆ ಪ್ರತಿ ದೀಪಾವಳಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಸಹೃದಯರಿಗೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿ ಉದ್ಗರಿಸುತ್ತಾರೆ:

ಹಣತೆ ಹಚ್ಚುತ್ತೇನೆ ನಾನೂ;
ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತೇನೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದಲ್ಲ,
ಇರುವಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿನ್ನ ಮುಖ ನಾನು, ನನ್ನ ಮುಖ ನೀನು
ನೋಡಬಹುದೆಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಸೆಯಿಂದ;
ಹಣತೆ ಆರಿದ ಮೇಲೆ, ನೀನು ಯಾರೋ, ಮತ್ತೆ
ನಾನು ಯಾರೋ.

ದೀಪ ಹಚ್ಚುವುದರ ಉದ್ದೇಶ ಬೆಳಕಿನ ಹಂಬಲ ಮಾತ್ರವಾಗಿರಬಾರದು. ಆ ಬೆಳಕು ಮುಖಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಕಾಣಿಸದೆ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಬೇಕು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಜನರ ಬದುಕನ್ನು ಅರಿಯುವ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ದೀವಳಿಗೆ ಬೆಳಕು ಕರುಣಿಸಬೇಕು. ಆ ಬೆಳಕು ನಮ್ಮದಾದರೆ, ದೀಪಾವಳಿ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ದೀಪಾವಳಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದೆ. ದೀಪ ಹಚ್ಚೋಣ. ಸಿಹಿ ಸವಿಯೋಣ. ಪಟಾಕಿಯನ್ನೂ ಸಿಡಿಸೋಣ. ನಾವು ಹಚ್ಚುವ ದೀಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಜಗತ್ತೂ ನಮಗೆ ಕಾಣಲಿ ಹಾಗೂ ಆ ನೋಟವನ್ನು ಮಾನವೀಯವಾಗಿಸಲಿ. ಸಿಹಿ ತಿನಿಸು ಹಾಗೂ ಸಿಹಿ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ. ಪಟಾಕಿಯ ಹೂಚಿತ್ತಾರ ಹಾಗೂ ತಮಂಧದ ಕೇಡನ್ನು ಓಡಿಸುವಂಥ ಸಪ್ಪಳದಿಂದ ಪರಿಸರ- ಮಕ್ಕಳು, ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರು- ನಲುಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸೋಣ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in

ಯಾರ ಮನೆಯನ್ನೋ ಬೆಳಗುವ ಮಣ್ಣಿನ ದೀಪಗಳ ತಯಾರಿ...

ಯಾವುದು ಬೆಳಕು? ಯಾವುದು ಕತ್ತಲೆ? - ದೃಷ್ಟಿದೋಷವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳಕು ಚಿಲ್ಲುವ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆ!